

ผลการวิจัย

จากการวิจัยที่ศึกษาในเรื่องพัฒนาการของความเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ในเด็กวัยก่อนเรียน ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยเป็นแบบเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มและเปรียบเทียบภายในกลุ่ม (Combining Between-and Within-Subject Designs) และใช้รูปแบบการวิจัยที่มี 2 ตัวแปรอิสระ โดยวัดซ้ำในตัวแปรอิสระ 1 ตัว (Two-factors experiment with repeated measures on one factor) ตัวแปรอิสระตัวแรกคือ อายุ แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ อายุ 3 ปี อายุ 4 ปี และอายุ 5 ปี ตัวแปรอิสระตัวที่สองที่ทำกรวัดซ้ำ (Repeated Measurement) คือ ประเภทการรับรู้ โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ การมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าแต่ละกลุ่มโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างตามระดับอายุและเพศ (Random Assignment) และทำการถ่วงดุลลำดับในการนำเสนอประเภทของงานการรับรู้ที่ใช้ทดสอบ สำหรับเงื่อนไขทั้ง 4 เงื่อนไขในแต่ละงานการรับรู้ จะถูกนำเสนอโดยวิธีการสุ่มลำดับโดยการจับสลาก (Simple Random) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีจำนวน 90 คนผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังตารางต่อไปนี้

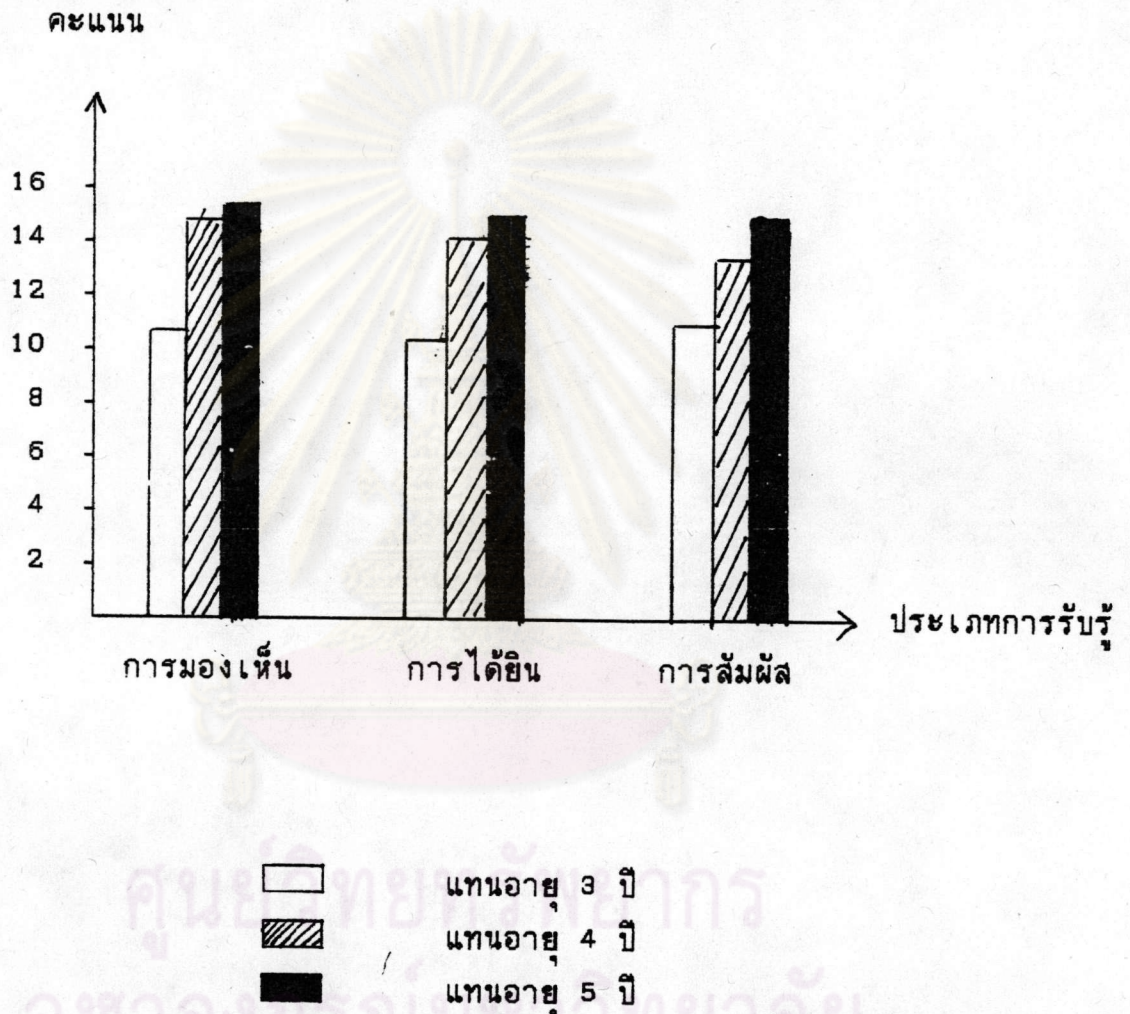
ศูนย์วิจัยทางจิตวิทยา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถ ในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ในแต่ละระดับอายุ และในแต่ละประเภทการรับรู้

อายุ	ประเภทการรับรู้					
	มอง		ได้ยิน		สัมผัส	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
3	10.53	2.11	10.20	1.84	10.57	1.74
4	14.67	2.20	14.07	2.00	13.57	1.98
5	15.40	1.10	15.07	1.31	15.13	1.20

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ในแต่ละระดับอายุ และในแต่ละประเภทการรับรู้

จากตารางที่ 1 และแผนภูมิที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ในแต่ละประเภทการรับรู้ (การมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส) จะเพิ่มขึ้นตามระดับอายุที่เพิ่มขึ้นแต่เมื่อพิจารณาในระดับอายุเดียวกันจะเห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ในแต่ละประเภทการรับรู้ (การมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส) มีค่าใกล้เคียงกัน

จากนั้น ผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจ
 เกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ในแต่ละระดับอายุ และใน
 แต่ละประเภทการรับรู้ (การมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส) มาเปรียบ
 เทียบว่ากลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุ และในแต่ละประเภทการรับรู้ มีคะแนน
 ความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้
 แตกต่างกันหรือไม่ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางชนิดวัดซ้ำในกลุ่ม
 เดียวกัน (Two-way Analysis of Variance with Repeated
 Measurements on One Factor) ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบภายหลังด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe Procedure) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุ

ระดับอายุ (ปี)	ระดับอายุ (ปี)		
	3	4	5
3	-	153.16*	259.28*
4	-	-	13.78*
5	-	-	-

*P < .01

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ในเด็กอายุ 3 ปี 4 ปี และ 5 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เนื่องจากความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ สามารถแบ่งได้เป็นสองส่วน คือ ความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเอง และความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่น ผู้วิจัยได้ทำการแยกวิเคราะห์ความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองเป็นส่วนหนึ่ง และความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นเป็นอีกส่วนหนึ่ง เพื่อที่จะได้เห็นภาพรวมของความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ในเด็กก่อนวัยเรียนได้ชัดเจนขึ้นดังแสดงในตารางที่ 4 ถึง 9 และแผนภูมิที่ 2 ถึง 3

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองในแต่ละระดับอายุและในแต่ละประเภทการรับรู้

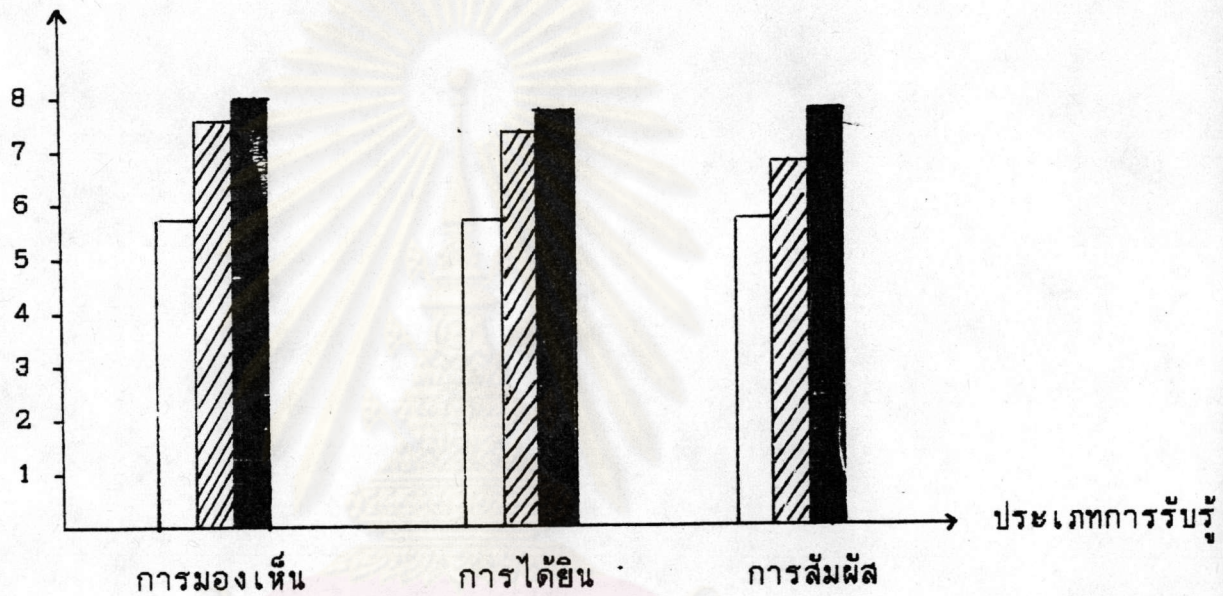
อายุ	ประเภทการรับรู้					
	มอง		ได้ยิน		สัมผัส	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
3	5.87	1.33	5.83	1.37	5.83	1.21
4	7.67	0.92	7.43	0.97	6.93	0.98
5	8.00	0.00	7.87	0.34	7.97	0.18

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2

แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนความสามารถในการเข้าใจ
เกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเอง
ในแต่ละระดับอายุและในแต่ละประเภทการรับรู้

คะแนน

- แทนอายุ 3 ปี
 แทนอายุ 4 ปี
 แทนอายุ 5 ปี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 4 และแผนภูมิที่ 2 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองในแต่ละประเภทการรับรู้ (การมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส) จะเพิ่มขึ้นตามระดับอายุที่เพิ่มขึ้น แต่เมื่อพิจารณาในระดับอายุเดียวกันจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองในแต่ละประเภทการรับรู้ (การมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส) มีค่าใกล้เคียงกัน

ผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองในแต่ละระดับอายุ และในแต่ละประเภทการรับรู้ (การมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส) มาเปรียบเทียบว่ากลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุ และในแต่ละประเภทการรับรู้ มีคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองแตกต่างกันหรือไม่ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางชนิดวัดซ้ำในกลุ่มเดียวกัน (Two - Way Analysis of Variance with Repeated Measurements on One Factors) ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางชนิดวัดซ้ำในกลุ่มเด็ว
กันของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ใน
ฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองในเด็กวัยก่อนเรียน
โดยมีอายุและประเภทการรับรู้เป็นตัวแปรอิสระ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
<u>ระหว่างสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง</u>	366.80	89		
ระหว่างกลุ่มอายุ	210.61	2	105.31	60.18*
ภายในกลุ่มอายุ	156.19	87	1.75	
<u>ภายในสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง</u>	84.67	180		
ระหว่างประเภทการรับรู้	3.20	2	1.60	3.64
ความสัมพันธ์ร่วม	5.53	4	1.38	3.14
ความคลาดเคลื่อน	75.94	174	0.44	

* $P < .01$

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางชนิดวัดซ้ำ
ในกลุ่มเด็วกัน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ร่วมระหว่างอายุกับประเภทการรับรู้
นอกจากนี้คะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่ง
ที่มาของความรู้ของตนเองของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละประเภทการรับรู้ (การมอง
เห็น การได้ยิน และการสัมผัส) ไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า
ประเภทการรับรู้ไม่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความสามารถในการเข้าใจ
เกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองแตกต่างกัน
สำหรับคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่
มาของความรู้ของตนเองของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุนั้นพบว่ามีความแตก
ต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพบว่าคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบภายหลังด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe Procedure) ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองในกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุ

ระดับอายุ (ปี)	ระดับอายุ (ปี)		
	3	4	5
3	-	89.04*	172.57*
4	-	-	14.09*
5	-	-	-

*P < .01

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองในเด็กอายุ 3 ปี 4 ปี และ 5 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

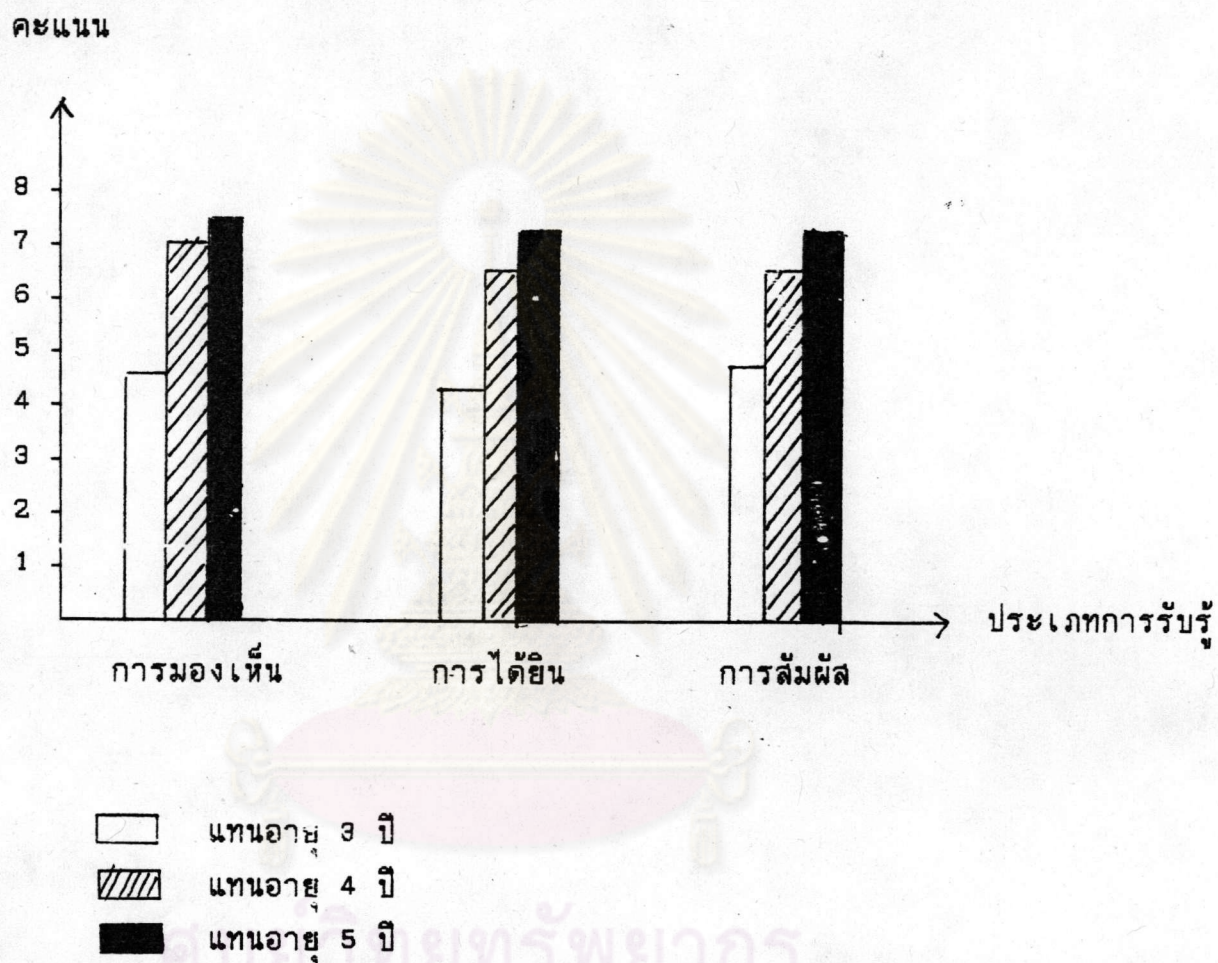
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นในแต่ละระดับอายุ และในแต่ละประเภทการรับรู้

อายุ	ประเภทการรับรู้					
	มอง		ได้ยิน		สัมผัส	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
3	4.67	1.09	4.37	0.76	4.73	0.91
4	7.00	1.48	6.63	1.38	6.63	1.38
5	7.40	1.10	7.20	1.19	7.17	1.20

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นในแต่ละระดับอายุและในแต่ละประเภทการรับรู้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 7 และแผนภูมิที่ 3 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นในแต่ละประเภทการรับรู้ (การมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส) จะเพิ่มขึ้นตามระดับอายุที่เพิ่มขึ้น แต่เมื่อพิจารณาในระดับอายุเดียวกันจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นในแต่ละประเภทการรับรู้ (การมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส) มีค่าใกล้เคียงกัน

ผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นในแต่ละระดับอายุ และในแต่ละประเภทการรับรู้ (การมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส) มาเปรียบเทียบว่ากลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุและในแต่ละประเภทการรับรู้มีคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นแตกต่างกันหรือไม่ ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางชนิดวัดซ้ำในกลุ่มเดียวกัน (Two - way Analysis of Variance with Repeated Measurements on One Factor) ผลการวิเคราะห์แสดงในตารางที่ 8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางชนิดวัดซ้ำในกลุ่มเดียวกันของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นในเด็กวัยก่อนเรียน โดยมีอายุและประเภทการรับรู้เป็นตัวแปรอิสระ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
<u>ระหว่างสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง</u>	576.53	89		
ระหว่างกลุ่มอายุ	361.67	2	73.81	30.13*
ภายในกลุ่มอายุ	214.86	87	2.45	
<u>ภายในสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง</u>	158.67	180		
ระหว่างประเภทการรับรู้	3.82	2	2.17	2.46
ความสัมพันธ์ร่วม	2.11	4	0.60	0.68
ความคลาดเคลื่อน	152.74	174	0.88	

*P < .01

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางชนิดวัดซ้ำในกลุ่มเดียวกัน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ร่วมระหว่างอายุกับประเภทการรับรู้ นอกจากนี้คะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละประเภทการรับรู้ (การมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส) ไม่มีความแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่า ประเภทการรับรู้ไม่มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นแตกต่างกัน สำหรับคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุนั้น พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพบว่าคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของผู้อื่นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบภายหลังด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe Procedure) ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละระดับอายุ

ระดับอายุ (ปี)	ระดับอายุ (ปี)		
	3	4	5
3	-	128.03 [*]	193.94 [*]
4	-	-	6.82 [*]
5	-	-	-

^{*}P < .01

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นในเด็กอายุ 3 ปี 4 ปี และ 5 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อให้เห็นชัดเจนขึ้นว่าความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองแตกต่างจากความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นหรือไม่ในแต่ละระดับอายุและในแต่ละประเภทการรับรู้ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองกับคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นในแต่ละระดับอายุ และในแต่ละประเภทการรับรู้ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองกับคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่น จำแนกตามอายุและประเภทการรับรู้

อายุ	ประเภทการรับรู้	คะแนนความสามารถในการเข้าใจ				t
		ตนเอง		ผู้อื่น		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
3	มอง	5.87	1.33	4.67	1.09	5.41*
	ได้ยิน	5.83	1.37	4.37	0.76	6.56*
	สัมผัส	5.83	1.21	4.73	0.91	4.85*
4	มอง	7.67	0.92	7.00	1.48	3.25*
	ได้ยิน	7.43	0.97	6.63	1.38	3.38*
	สัมผัส	6.93	0.98	6.63	1.38	1.22
5	มอง	8.00	0.00	7.40	1.10	2.98*
	ได้ยิน	7.87	0.34	7.20	1.19	3.16*
	สัมผัส	7.97	0.18	7.17	1.20	3.53*

*P < .01

จากตารางที่ 10 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองและของผู้อื่นพบว่าในประเภทการรับรู้ชนิดเดียวกัน (การมองเห็น การได้ยิน หรือการสัมผัส) ของกลุ่มตัวอย่างทุกระดับอายุนั้น ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองมีค่ามากกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการ

เข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นทุกค่าและเมื่อทดสอบความมีนัยสำคัญ พบว่า ในเด็กอายุ 3 ปีและ 5 ปี นั้น คะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองกับคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกประเภทการรับรู้ (การมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัส) แต่ในเด็กอายุ 4 ปี พบว่าคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของตนเองกับคะแนนความสามารถในการเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของความรู้ของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ใน 2 ประเภทการรับรู้ คือ การมองเห็นและการได้ยิน สำหรับประเภทการรับรู้โดยการสัมผัสพบว่าไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย